

Padomi jaunajiem vīriešiem

Prezidents Boids K. Pekers
Divpadsmit apustuļu kvoruma prezidents

Evaņģēlija noteiktība, patiesība, kad jūs to izprotat, palīdzēs jums iziet cauri šiem grūtajiem laikiem.

Jauni cilvēki runā par nākotni, jo viņiem nav pagātnes, un veci cilvēki runā par pagātni, jo viņiem nav nākotnes. Es esmu vecs cilvēks, taču es uzrunāšu Ārona priesterības jaunos vīriešus par jūsu nākotni.

Ārona priesterību, ko jūs nesat, atjaunoja eņģelis–vēstnesis. „Iesvētīšana tika veikta ar kāda eņģeļa rokām, kurš nosauca sevi par Jāni, to pašu, kas tiek saukts par Jāni Kristītāju Jaunajā Derībā. Eņģelis paskaidroja, ka viņš darbojās Pētera, Jēkaba un Jāņa — seno apustuļu vadībā, kuri tur augstākās priesterības, kas tiek saukta par Melhisedeka priesterību, atslēgas.”¹

„Mazākās jeb Ārona priesterības spēks un pilnvaras ir turēt eņģeļu kalpošanas atslēgas, un vadīt ārīgos priekšrakstus, evaņģēlija burtu, grēku nožēlošanas kristīšanas grēku piedošanai, atbilstoši derībām un pavēlēm.”²

Jūs esat ordinēti priesterības amatā un jums ir dotas pilnvaras, kas nav karaļiem, valdniekiem un šīs zemes izciliem vīriem, ja vien viņi nepazemojas un neieiet par vārtiem, kas vada uz mūžīgo dzīvi.

Rakstos ir daudz pierakstu par jauniem vīriešiem, kuri kalpoja. Samuēls kalpoja teltī pie Ēļa.³ Dāvids bija jauns, kad viņš cīnījās ar Goliātu.⁴ Mormona kalpošana sākās, kad viņam bija 10 gadi.⁵ Džozefam Smitam bija 14 gadi, kad viņš saņēma Pirmo vīziju.⁶ Un Kristus bija 12 gadi, kad Viņu atrada templī mācām Rakstu mācītājus.⁷

Pāvils teica jaunajam Timotejam: „Neviens lai nenicina tavu jaunumu.”⁸

Kad es sāku savu skolotāja karjeru, prezidents Dž. Rūbens Klārks, jaunākais, pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā, runāja ar skolotājiem. Viņa vārdi iespidās manā sirdī un ietekmēja mani kopš tā laika.

Prezidents Klārks raksturoja jauniešus kā "izsalkušus pēc Gara lietām; [un] dedzīgus mācīties evaņģēliju." Viņš teica: "Viņi vēlas to tiešu, neatšķaidītu. Viņi vēlas zināt ... par mūsu ticību; viņi vēlas iegūt liecības par patiesību. Viņi nav tādi, kas šaubās, bet jautātāji, patiesības meklētāji.”

Prezidents Klārks turpināja: „Jums nav jāvairās no šīs garīgi pieredzējušās jaunatnes un jāčukst reliģija [viņu] ausīs; jūs varat tieši satikties vaigu vaigā un runāt ar [viņiem]. ... Jūs varat pasniegt viņiem šīs patiesības atklāti. ... Nav nepieciešamas pakāpeniskas pieejas.”⁹

Kopš tā laika es esmu mācījis jaunus cilvēkus tādā pat veidā, kā es mācu pieaugušos.

Ir dažas lietas, ko jums nepieciešams saprast.

Priesterība ir kaut kas, ko jūs nevarat redzēt, dzirdēt vai sataustīt, taču tās ir reālas pilnvaras un reāls spēks.

Kad es biju piecus gadus vecs, es smagi saslimu. Izrādījās, ka man bija bērnu trieka, slimība, kas nebija zināma nelielas pilsētas ārstam. Es gulēju daudzas nedēļas Pirmā pasaules kara laika armijas gultā mūsu priekšstabā blakus ogļu krāsnij. Vēlāk es nevarēju paiet. Es skaidri atceros, ka slīdēju apkārt pa linoleja grīdu un pievilkos pie krēsliem, mācoties no jauna staigāt. Man paveicās vairāk kā daži citiem. Kāds draugs staigāja ar krukliem un tērauda kāju savienojumiem visu savu dzīvi.

Kad es sāku iet skolā, es atklāju, ka mani muskuļi ir ļoti vāji. Es biju ļoti kautrīgs. Es zināju, ka nekad nebūšu atlēts.

Tas man daudz nepalīdzēja, kad es izlasīju par kādu vīru, kurš devās pie ārsta, lai atrastu zāles viņa mazvērtības kompleksam. Pēc rūpīgas izmeklēšanas ārsts viņam teica: „Tev nav kompleksa. Tu tiešām esi mazvērtīgs!”

Esot ar šādu uzmundrinājumu, es turpināju virzīties pa dzīvi un nolēmu kompensēt to citos veidos.

Es atradu cerību savā patriarhālajā svētībā. Patriarhs, kuru es nekad iepriekš nebiju saticis, apstiprināja man, ka patriarhiem piemīt pravietiska atskārta. Viņš teica, ka man bija vēlēšanās nākt dzīvot uz zemes un vēlējos pieņemt pārbaudījumus, kas ir daļa no dzīves mirstīgā ķermenī. Viņš teica, ka man ir dots ķermenis ar tādiem fiziskajiem dotumiem un veselību, lai sniegtu manam garam spēju darboties caur to, netiekot ierobežotam no fiziskajiem traucējumiem. Tas mani uzmundrināja.

Es mācījos, ka mums vienmēr ir jārūpējas par savu ķermeni. Neļaujiet savā ķermenī iekļūt nekam, kas var tam kaitēt, piemēram, kā mums ir dots padoms Gudrības Vārdā: tēja, kafija, alkohols, tabaka vai jebkas cits, kas veido pieradumu, atkarību, ir kaitīgs.

Izlasiet Mācības un Derību 89. nodaļu. Jūs atradīsiet lielus apsolījumus: „Visi svētie, kas atceras turēt un pildīt šos vārdus, staigājot paklausībā pavēlēm, saņems veselību nabā un smadzenes kaulos;

un atradīs gudrību un lielus zināšanu dārgumus, patiesi apslēptus dārgumus;

un skries un nepiekusīs, un staigās un nepagurs.

Un tad apsolījums: „Un Es, Tas Kungs, dodu viņiem solījumu, ka iznīcināšanas eņģelis paies tiem garām kā Israēla bērniem, un nenogalinās viņus.”¹⁰

Jūs varat redzēt citus, kuriem šķiet ir dots labāks ķermenis nekā jums. Neiekrītielamatās, domājot slikti par savu augumu vai svaru, vai saviem sejas vaibstiem, vai savu ādas krāsu, vai rasi.

Tu esi Dieva dēls. Tu dzīvoji pirmsmirstīgajā esamībā kā atsevišķs gara bērns Debesu vecākiem. Savas dzimšanas brīdī tu saņēmi mirstīgu ķermeni no miesas, asinīm un kauliem, kurā tu pieredzi zemes dzīvi. Tu tiksi pārbaudīts, sagatavojot sevi atgriezties pie sava Debesu Tēva.

Es uzdošu tev to pašu jautājumu, ko Pāvils uzdeva korintiešiem: „Jeb vai jūs nezināt, ka jūs esat Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem?”¹¹

Tavs dzimums tika noteikts pirmsmirstīgajā esamībā. Tu piedzimi kā vīrietis. Tev augstu jāvērtē un jāaizsargā savas būtības vīrišķīgā daļa. Tev jābūt cieņas pilnai, aizsargājošai attieksmei pret visām sievietēm un meitenēm.

Neizturies ļaunprātīgi pret sevi. Nekad neļauj citiem aizskart tavu ķermeni, kas būtu necienīgi, un neaizskar nevienam citam jebkādā necienīgā veidā.

Izvairies no pornogrāfijas un narkotiku nāvīgajām indēm. Ja tās ir tavā dzīvē, piesargies! Ja turpināsi tās lietot, tās var tevi iznīcināt. Runā ar saviem vecākiem; runā ar savu bīskapu. Viņi zinās, kā tev palīdzēt.

Nerotā savu ķermeni ar tetovējumiem vai pīrsingiem, pievienojot rotaslietas. Izvairies no tā.

Neskrien līdz draugiem, kas uztrauc tavus vecākus.

Jebkur klātesoša ir Lucifera un viņa eņģeļu klātbūtne. Viņi kārdina tevi darīt to un teikt to, un domāt par to, kas var iznīcināt. Pretojies katram pamudinājumam, kas uztrauc tavu garu.¹²

Tevis nav jābūt bailīgam. Pravietis Džozefs Smits mācīja, ka „visām būtnēm, kurām ir ķermenis, ir vara pār tām, kurām ķermeņa nav.”¹³ Un Lehijs mācīja, ka visi „cilvēki ir pietiekami apmācīti, lai viņi atšķirtu labu no ļauna.”¹⁴ Atceries — tava gara lūdzošais spēks aizsargās tevi.

Es atceros, kad es tiku „[kristīts], iegremdējot ūdenī, grēku piedošanai.”¹⁵ Tas bija brīnišķīgi. Es pieņēmu, ka visas manas pagātnes kļūdas tagad ir nomazgātas un, ja es nekad vairs neveikšu kļūdas savā dzīvē, es būšu tīrs. Es apņēmos tā rīkoties. Kaut kādā veidā tas tā nenotika. Es atklāju, ka pieļāvu kļūdas, bez nolūka, taču pieļāvu. Reiz es muļķīgi nodomāju, ka varbūt es kristījos par ātru. Es nesapratu, ka Svētā Vakarēdiena priekšraksts, ko veicat jūs no Ārona priesterības, būtībā ir kristību derības atjaunošana un svētību atjaunošana, kas ar to saistītas. Es nesapratu, kā atklāsme mums saka, ka es varu „[saglabāt] savu grēku piedošanu.”¹⁶

Ja tu esi vainīgs par kādu grēku vai ļaunumu, tev ir jābūt par Izpirkšanas spēku, kā tas darbojas. Un ar dziļu, sirsnīgu grēku nožēlošanu tu vari atraisīt šo spēku. Tas var noskalot mazus grēkus, un, dziļi mērcējot un beržot, tā nomazgās nopietnu pārkāpumu. Nav nekā, no kā tu nevarētu tikt darīts tīrs.

Ar tevi vienmēr ir Svētais Gars, kurš tika tev piešķirts pēc tavām kristībām un konfirmēšanas.

Es biju Ārona priesterības priesteris, kad pasaulē sākās Otrais pasaules karš. Es tiku ordinēts par elderu, kad mēs visi soļojām prom no kara.

Man bija sapņi sekot vecākajam brālim Leonam, kurš tajā laikā lidoja ar B24 bumbvedējiem britu kaujā. Es brīvprātīgi pieteicos Gaisa spēku pilotu apmācībai.

Es izkritu rakstiskajā eksāmenā viena punkta dēļ. Tad seržants atcerējās, ka tur bija vairāki divu punktu jautājumi, un, ja es dabūtu pusī pareizu vienā vai diviem no tiem, es varētu to nokārtot.

Daļa no pārbaudes bija jautājumi ar vairākām dotām izvēlēm. Viens no jautājumiem bija: Kam tiek lietots etilēnglikols? Ja es nebūtu strādājis sava tēva uzpildes stacijā, es nezinātu, ka to lieto kā pretsasalšanas līdzekli automašīnām. Un tā es to tik tikko nokārtoju.

Es lūdzu iespēju kārtot fizisko pārbaudi. Tā izrādījās samērā vienkārša.

Jums, jaunie vīrieši, nevajadzētu žēloties par mācībām. Neiegrimstiet tik ļoti tehniskajā informācijā, ka neapgūstat to, kas ir praktisks. Viss, ko jūs mācāties, kas ir praktisks, — mājās, virtuvē pie plīts, pagalmā — nāks jums par labu. Nekad nežēlojieties par mācībām. Studējiet labi un vienmēr apmeklējiet mācības.

„Dieva godība ir saprāts, jeb, citiem vārdiem, gaisma un patiesība.”¹⁷

„Tas saprāta līmenis, ko mēs sasniedzam šajā dzīvē, celsies ar mums augšāmcelšanās reizē.”¹⁸

Mums ir jābūt "visvērtīgākās lietas, lietas, kas ir augšā, un lietas, kas ir apakšā, lietas, kas ir zemē un uz zemes, un debesīs.”¹⁹

Jūs varat mācīties par to, kā lietas salabot un krāsot, un pat šūt, un jebko citu, kas ir praktisks. Tas ir tā vērts. Ja tas nav sevišķs labums jums, tas jums palīdzēs, kad jūs kalposit citiem cilvēkiem.

Es nonācu Austrumzemēs, lidojot ar tāda pat veida bumbvedējiem, ar kādiem lidoja mans brālis Anglijā. Mana misija, kā tas atklājās, bija mācīt evaņģēliju Japānā kā militārpersonai.

Iespējams, vislielākais izaicinājums karā ir dzīve neskaidrībā, nezinot, kā tas beigsies un vai mēs varēsim turpināt savu dzīvi.

Man iedeva mazu Mormona Grāmatu militārpersonām, kas ietilpa manā kabatā. Es to ņēmu līdzī visur; es to lasīju; un tā kļuva par daļu no manis. Tas, par ko man bija jautājumi, kļuva man skaidrs.

Evaņģēlija noteiktība, patiesība, kad jūs to izprotat, palīdzēs jums iziet cauri šiem grūtajiem laikiem.

Pagāja četri gadi, līdz mēs varējām atgriezties savā dzīvē. Taču es biju mācījies un man bija droša liecība, ka Dievs ir mūsu Tēvs, ka mēs esam Viņa bērni un ka Jēzus Kristus atjaunotais evaņģēlijs ir patiess.

Jūsu paaudze ir pildīta ar nenoteiktību. Izklaides un spēļu, un dārgu rotaļlietu laiks ir negaidīti beidzies. Mēs pārejam no paaudzes, kurā bija viegli un daudz izklaides, uz smaga darba un atbildīguma paaudzi. Mēs nezinām, cik ilgi tā būs.

Dzīves realitāte tagad ir daļa no jūsu priesterības atbildības. Tas jums nekaitēs, ja jūs kaut ko vēlaties, bet nevarat dabūt. Tas jūs padarīs nobriedušākus un disciplinētus, un nāks jums par labu. Tas nodrošinās, ka jums varēs būt laimīga dzīve un varēsiet veidot laimīgu ģimeni. Šie pārbaudījumi nāk līdz ar priesterības atbildību.

Daži no jums dzīvo valstīs, kur lielākā daļa no tā, ko jūs ēdat, un daži no jums — ko jūs valkājat, ir atkarīga no tā, ko var saražot jūsu ģimenē. Varbūt jūsu ieguldījums padarīs par iespējamu, ka tiks nomaksāta īre vai jūsu ģimene būs paēdusi un zem pajumtes. Mācieties strādāt un palīdzēt.

Pats pamats cilvēces, visas sabiedrības dzīvībai ir ģimene, ko noteicis pirmais bauslis Ādamam un Ievai, mūsu pirmajiem vecākiem: „Augļojieties un vairojieties!”²⁰

Vēlāk tika dots bauslis: „Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev dod.”²¹

Esi atbildīgs savas ģimenes loceklis. Rūpējies par saviem īpašumiem — savu apģērbu, savu mantu. Neesi izšķērdīgs. Mācies būt pieticīgs.

Var likties, ka pasaule ir satraukumā; un tā tas ir! Var likties, ka ir kari un karu daudzinašana; un tā ir! Var likties, ka nākotnē tev būs pārbaudījumi un grūtības; visticamāk, ka tā būs! Tomēr bailes ir pretstats ticībai. Nebaidies! Es nebaidos.

Šodien ap pusdienlaiku mūs apciemoja četri jauni vīrieši, visi mazdēli. Trim no viņiem pie rokas bija jaunas sievietes — viens no viņiem runāja par gaidāmajām kāzām, divi paziņoja par saderināšanos, un vientuļais mazdēls — par savu misijas aicinājumu uz Japānu. Mēs runājām ar viņiem par faktu, ka ikviens no jums kādu dienu aizvedīs šķīstu un dārgu mūsu Debesu Tēva meitu uz templi, lai tiktu saistīts uz laiku un uz visu mūžību. Šiem mazdēliem ir jāzina, ko mācīja Alma — ka evaņģēlija iecere ir diženā laimes iecere un ka šī laime ir mūsu esamības mērķis. Par to es sniedzu liecību Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. M&D 13. nodaļas ievads.
2. M&D 107:20.
3. Skat. 1. Samuēla 1:24–28.
4. Skat. 1. Samuēla 17.

5. Skat. Mormona 1:2.
6. Skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:7.
7. Skat. Lūkas 2:41–52.
8. 1. Tim. 4:12.
9. J. Reuben Clark, Jr., *The Charted Course of the Church in Education*, runa, kas teikta semināra un institūta vadītājiem Aspen Grove, Jūtas štatā, 1938. g. 8. aug., [pamflets, 2004] 3, 9.
10. M&D 89:18–21.
11. 1. kor. 6:19.
12. Skat. Moronija 7:17.
13. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, (Melhisedeka preisterības un Sieviešu palīdzības biedrības mācību kurss, (2007), 211).
14. 2. Nefija 2:5.
15. Ticības apliecinājumi 1:4.
16. Mosijas 4:12.
17. M&D 93:36.
18. M&D 130:18.
19. M&D 101:34.
20. 1. Mozus 1:28; Ābrahāma 4:28.
21. 2. Mozus 20:12.
22. Skat. Almas 42:8.